

[Erhard Jakobsen]

Om vi her i landet vil tage fra de rige og give til de fattige eller omvendt, det bestemmer vi stadig væk selv, og det er det, der er kernepunktet i sagen, ikke al den sniksnak om 79 paragraffer osv.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke de tre ministre for en fyldestgørende redegørelse fra de tres side og sige, at der er utrolig meget, som Fremskridtspartiet er enig med regeringen i i dens fremlæggelse i dag: om det fleksible Europa, om mulighederne for Europa og om det fællesskab, som vi har tilsluttet os, og som vi er en del af.

Men jeg synes nok, at der er nogle af ministrene, der glemmer, at det er Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og ikke en union, vi skal tale om på nuværende tidspunkt. Det er det fri indre marked, som er det vigtige for dansk handel ikke med blot udlandet, men også med det EF, som vi kender i dag. Det er det åbne Europa og dets muligheder. Det er altså stik modsat det, som bl.a. Tyskland og Frankrig fabler om, når de taler om den union, således som de gør på nuværende tidspunkt.

Når Tyskland og Frankrig sætter sig sammen og siger: Vi ønsker det her udvidet til en supermagt med økonomisk styrke, en ledende politisk rolle på verdensscenen og militære muskler at spille med, så tror og håber jeg på, at vi kan få politisk flertal i hvert fald i dette Ting til, at det skal det ikke være. Men det er de udtalelser, der kommer fra tysk og fransk side.

Samtidig står man lidt rystende og bævende – flere i hvert tilfælde – på Folketingets talerstol og siger: Jamen nu skal vi passe på, for der er en hr. Kohl i Tyskland, som har advaret Danmark imod at gå for hårdt imod ecuens indførelse som enhedsvaluta og lignende. Er det ikke på tide, at Danmark advarer både Tyskland og Frankrig og siger: Vi skal ikke opbygge en stormagt med alle dens pompøse metoder frem for et europæisk økonomisk fællesskab?

Var det ikke netop disse stormagtstendenser, der fik Sovjetunionen til at bryde sammen? Er det ikke det, vi har stået – på denne talerstol også – og glædet os over ikke fungerede? Så lad os forhindre de andre i at få det til at fungere på den måde, og lad os huske, hvad det er,

vi reelt startede ud i, og hvad det var, vi sagde ja til: Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Det skal være et demokratisk Europa. Så enig. Jeg tror ikke, nogen vil sige imod. Men vi skal også have parlamenterne til at samarbejde, og vi skal ikke bare give al vores suverænitæt til et Europa-Parlament, som man vælger til hvert femte år, og hvor Danmark har 16 repræsentanter. Det skal få lov til – og det synes jeg ville være en god idé – at blive vagthund for Fællesskabsfinanserne, som en vis hr. Major i England har udtrykt det i dagens avis.

En vagthund for Fællesskabets finanser, det ville det have været sund fornuft at sætte Europa-Parlamentet til, altså at kontrollere, at Fællesskabsfinanser blev brugt på en forsvarlig måde og vi fik bekæmpet det bureaukrati, som der er blevet talt så utrolig meget om allerede i dag, men fra partier, som jeg ikke har den helt store tillid til også vil føre det videre ud i livet.

Vi har praktiske fordele, som ikke kan opnås på nationalt plan, i vores tilslutning til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. Disse praktiske fordele skal vi selvfølgelig værne om, og det er en del af dem, der står i denne Fællesskabstraktat – for jeg vil meget nødtigt kalde den for en unionstraktat. Noget mere udansk end »union« findes vel heller ikke.

Men de praktiske fordele, hvad er det så for nogle? Jo, det er, som det også er sagt herfra, at grænseoverskridende miljøproblemer selvfølgelig er noget af det, vi skal tage med i EF, og grænseoverskridende transport, indvandrerproblemer og mange andre ting, der er i disse papirer, og som er sund fornuft, og som vi gerne vil gå ind i.

Når vi taler om fri handel, konkurrence, valgmuligheder eller, som man i de første papirer talte om, fri bevægelighed for penge, varer, personer og tjenesteydelser, er der ikke nogen, der er i tvivl om, at dér er Fremskridtspartiet også med; vi ser det fornuftige i, at man skal kunne klare det på Fællesskabsplan, have ens regler.

Men – og så kommer vi til det store men – jeg ved godt, at der i det nye udkast står det fine ord »subsidiaritetsprincip«. Det bliver puttet hen i en lille indledende bemærkning, og nogle enkelte steder står det også. Problemet er jo, at hvis man læser papiret igennem og ikke ser så venligt på det, som Fremskridtspar-